

DADES CATALOGRÀFIQUES

Autoria	Desconeguda
Lloc de producció	Aldaia
Lloc de procedència	Aldaia
Títol/nom de l'objecte	El fil roig del destí
Data	2020
Mesures	42 x 10 x 21,5 cm
Materials/tècnica	Ventall plegable 22+2
Varetatge:	Perera
País:	Cotó
Núm.inventari	
Ubicació en el museu	Sala Gremi Palmiters

DESCRIPCIÓ

Ventall plegable amb varetatge (20+2) de fusta de perera amb perfil llis i país de cotó serigrafiat a tres tintes per Kocolamir. El país està decorat amb una representació de la famosa llegenda oriental 'El fil roig del destí'. Segons una antiga llegenda japonesa, les persones que estan destinades a conèixer-se estan connectades pel fil roig del destí. Aquest fil es podrà tibar i embullar al llarg de la vida, però mai es podrà trencar i romandrà lligat als seus dits malgrat el temps i la distància.

RELECTURA

Tema relacionat

Gènere i cicle vital: matrimoni

Estereotips de gènere: raó, sentiment

Relectura

La llegenda oriental narra que un emperador es va assabentar que en una de les províncies vivia una bruixa que tenia la capacitat de veure el fil invisible del destí i la va fer portar a palau. Quan la bruixa va arribar, li va ordenar que el portara amb la persona que estava a l'altre extrem del fil. La cerca els va portar a un mercat on es trobava una dona amb un bebé en braços. L'emperador creient que era una burla de la bruixa la va manar matar i va empentar a la llauradora, caient la xiqueta al sòl fent-se una gran ferida en el front.

Anys després, l'emperador havia de casar-se i li van aconsellar que es casara amb la filla d'un general molt important. Quan va arribar el dia i va alçar el vel a la núvia, va poder comprovar la ferida tan peculiar que aquesta tenia en el seu front, complint-se així la visió de la bruixa i la llegenda del fil roig del destí.

Si bé és un relat preciós i màgic, el concepte de l'amor romàntic ha generat petjada en la societat des que s'iniciara a Europa en el segle XVIII per a trencar amb els cànons anteriors, com l'amor cortés, i conjumina la passió i el desig sexual en el qual els subjectes són amos de les seues emocions.

Aquest concepte d'amor idealitzat de l'amor s'ha perpetuat fins als nostres dies en la cultura occidental. Aprenem generació rere generació un ideal d'amor romàntic i passional que porta inscrit mites i creences com "l'amor el tot el pot", "si és amor durarà per sempre", "si està enamorat/a canviarà", "l'amor vertader és incondicional", "l'amor és suficient", "l'amor ens complementa", "la teua parella és la teua mitjana taronja"... i un sense fi d'estereotips i creences que han generat un ideal irracional impossible de complir, a més del perill d'acceptar patrons de conducta violents per part de la parella.

En l'estudi *Creencias del amor romántico y violencia de género*, realitzat per Carmen Caro i María del Carmen

Monreal, les autores arriben a la conclusió que la dona té com a base l'ideal romàntic i està preparada per al lliurament total a l'amor, renunciant a la seua autorealització per a entregar-se a la seua parella, mentre que els homes busquen en l'amor de parella un ideal que s'ajusta més al rol de les mares, un amor incondicional que sempre està.

Un factor important per a no acceptar relacions tòxiques basades en l'ideal romàntic de l'amor és l'autoestima. Una persona amb una alta autoestima és més resistent a cedir a la submissió i al lliurament total cap a la seua parella. D'altra banda, les persones amb un perfil dependent, tendeixen a triar parelles potencialment narcisistes que emfatitzen la desigualtat en la relació. S'accepten patrons de conducta inadmissibles com la gelosia, la possessió, la desigualtat en les relacions, el domini-submissió, dependències emocionals, inclinacions, destrucció de l'autoestima i patrons molt més perillosos com la violència psicològica, física i sexual.

Walter Riso, reconegut psicòleg, descriu en el seu llibre *Los límites del amor* que la millor manera d'estimar és estimar-nos a nosaltres mateixos primer. L'individualisme responsable busca objectius nobles que defensen una filosofia humanista, "t'estime perquè m'estime", i proposa viure les relacions de parella des de l'amor ètic, digne, democràtic i just. L'autor ens convida a reflexionar sobre els valors que hem heretat de les mitologies i l'amor de parella per a encaminar-los cap a una visió molt més respectuosa, solidària, recíproca, lliure i autònoma.

En conclusió, l'imaginari col·lectiu compta amb una sèrie de mites i llegendes que influeixen en les relacions de parella afectiu-sexuals, en els quals s'estableixen rols de gènere que passen de generació en generació retroalimentant-se i validant-se. Aquests mites porten a la creença que l'amor en parella és l'única via d'aconseguir la felicitat deixant a un costat l'autorealització i potenciant rols tòxics i nocius per a l'individu. És necessària una revisió dels patrons heretats i una educació en igualtat de gènere per a trencar amb el que s'estableix, potenciant relacions saludables fent i posant l'accent en l'autoestima personal.

BIBLIOGRAFIA

BISQUERT BOVER.M, GIMENES GARCÍA.M, GIL JULIÀ.B, MARTÍNES GÓMEZ.N, GIL LLARIO.M. D. "Mitos del amor romántico y autoestima en adolescentes". *INFAD Revista de Psicología*, nº1-monográfico 1, 2017, p:507-518.

<https://doi.org/10.17060/ijodaep.2019.n1.v5.1633>

CARO GARCÍA, C. y MONREAL GIMENO, M. C: "Creencias del amor romántico y violencia de género", *Revista INFAD de Psicología*, nº1-monográfico 1, 2017, p.47-56. <https://doi.org/10.17060/ijodaep.2017.n1.v2.917>

FROMM, Erich (2008). *L'art d'estimar*. Barcelona: Ediciones 62 (edició 2008).

PÉREZ, A. "La misteriosa y romántica leyenda japonesa del hilo rojo del destino".

<https://www.lavanguardia.com/cribeo/cultura/20180609/47425527869/la-misteriosa-y-romantica-leyenda-japonesa-del-hilo-rojo-del-destino.html> (consulta 16/11/21).

WALTER, R. "Los límites del amor", en *Biblioteca Crecimiento Personal*. Barcelona: RBA Coleccionables S.A, 2007, p. 113-121.